

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 30 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Narednine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 30.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr. če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 203.

V Ljubljani, v četrtek 4. septembra 1890.

Letnik XVIII.

Po cesarskem shodu.

Vsi politični listi pišejo še vedno dolge članke o mogočih posledicah potovanja nemškega cesarja k ruskim vojaškim vajam. Dopisniki raznih evropskih listov so napisali dolgo vrsto verjetnih in neverjetnih stvari, ki so se nekda vršile za časa bivanja cesarja Viljema na ruskem dvoru. Pričetek so storile „Hamburger Nachrichten“ sredi julija z glasovitim člankom, v katerem so priporočale sporazumljenje med Nemčijo in Rusijo. Ker imenovani list velja kot glasilo Bismarckovo, vzbudil je dotični članek veliko pozornost in v nekaterih krogih opravičeno nevoljo.

Ruski listi pa so naravnost pisali, da utegne Nemčija v odločilnem trenutku Avstrijo pustiti na cedilu in da bode Avstrija osamljena nasproti Rusiji bolj prijenljiva v bolgarskem in sploh balkanskem vprašanju. Nekateri nemški listi so se poprijeli teh ugibanj, in iz tega so nastale naslednje trditve: 1. Nemčija ne bode podpirala Avstrije v vzhodnem vprašanju; 2. nemški cesar bode na Dunaju pritiskal z ozirom na bolgarsko vprašanje; 3. Nemčija bode zmanjšala armado; 4. Nemčija bode umaknila svojo armado od ruske meje; 5. evropski kongres bode vredil raznotera nasprotja; 6. Nemčija in Rusija sklenete prijateljstvo.

Temu dostavlja berolinska „Germania“: Vsem tem trditvam ne verujemo, ker so prazne izmišljotine. „Pol. Corr.“ že poroča z Dunaja, da občevanje cesarja Viljema in carja Aleksandra ni bilo tako prijateljsko, kakor pred dvema letoma. Vse je bilo hladno-mrzlo. Človek mora celo misliti, da se je navlašč vrstilo toliko sijajnih vojaških vaj, da bi politično vprašanje ostalo v ozadju. „Heroldovo izvestje“ poroča iz Peterburga, da so bile vaje pri Narvi okrajšane zaradi neke neprijetnosti, kakor trdijo tamošnji dvorni in finančni krogi. Skoraj go-

tovo je kdo sprožil bolgarsko vprašanje, katero pa carja vedno spravi v slabo voljo.

Ruski listi so tudi že pričeli pisati o rusko-francoskih razmerah. „Mosk. Vjedomosti“ svari naravnost Francijo pred Nemčijo, češ, da je Bismarck nameraval vojsko z Rusijo in hotel Francijo pridobiti s tem, da bi ji v odločilnem trenutku dal nazaj Alzacijo in Loreno. Ta načrt pa ni bil vseč cesarju Viljemu. Akoravno je to brezmiselno, vendar osvetljuje rusko-francoske razmere, ker pri tej priliki trdijo „Mosk. Vjedomosti“, da je Bismarck skušal raztrgati francosko-rusko prijateljstvo; ko bi namreč Francija sprejela Judežovo plačilo, podpisala bi si smrtno obsodbo.

Ostalo je torej vse pri starem; niti črta evropske politike ni se premenila, in pripravljeni moramo biti na to, kar pride.

„Obzoru“ pa se poroča iz Petrograda: Dobro poučeni krogi v Petrogradu morajo se smejati, ko čitajo, kar pišejo evropski listi o obisku cesarja Viljema in njegovih naslednikov. Kar vam morem na podlagi zanesljivih podatkov povedati, je: da je nemški cesar večkrat skušal pogovor s carjem obrniti na politične predmete, ali car mu je tako odgovarjal, da je nemškemu cesarju beseda zamrla v grlu. Nemški cesar je torej prišel z namenom, da bi kaj storil na političnem polju, toda ruski car ni hotel o tem slišati besede.

Morete si misliti, kako je to vplivalo na vroč-krvnega in nervoznega nemškega cesarja, ki je radi tega tudi premenil program potovanja ter prej zapustil Rusijo, kakor je bilo določeno. Razstaneč cesarjev je bil hladan, da hladnejši ni mogel biti.

Vaje so se vršile tako izborno, da jih nemški cesar ni mogel prehovati. Ali je pa nemški cesar tudi v duši bil zadovoljen, o tem dvomim. Besede kazale so eno, izraz lica pa drugo. Sodeč po licu in nervoznosti nemškega cesarja mogli bi trditi, da ga jezi.

Vedenje ruskega carja more se tolmačiti po njegovi politiki in njegovih osebnih lastnostih. Ruski car je posebljena odkritosrčnost; ničesa tako ne sovraži, kakor laž. On ne razumi političnih spletk; v diplomaciji in v osebnem življenju mu je resnica sveta. Svet v Evropi se začudjen vprašuje, zakaj prvi ruski diplomat ne igra v Rusiji vloge, ki mu pristoja? Na to se odgovarja na razne načine, pravi vzrok pa je ta, ker se je carju zameril, misleč, da se v diplomaciji more včasih eno misliti, a drugo reči. Ker je temu tako, ne čudite se, da se car ni hotel razgovarjati o politiki z nemškim cesarjem, o katerem vé, da je steber politike, naperjene proti Rusiji; o katerem vé, da je prepotoval neke druge države, da jih pridobi — v prvi vrsti Anglijo — za politiko, ki ni Rusiji prijazna. Ruski car tudi v prihodnje ostane opazujoč, čakajoč in pripravljajoč se. Da pa bode enkrat to njegovo vedenje prenehalo, to je naravno.

Varajo se oni, ki mislijo, da je obisk utrdil mir. Obisk je pokazal, da je vojska neizogibna.

Kaj hoče sedaj nemški cesar? Da bi Francijo osamil, to se mu ni posrečilo. Sedaj bode skušal, da osami Rusijo. Ali na Francoskem poznajo to igro. Kakor je Rusija odbila vse poskuse, isto bode storila Francija. Nemški cesar ni bil srečen s svojimi ponudbami tudi sedaj ne, ko nema Bismarcka. Prepričan je bil, da je Bismarck napotje prijateljstvu z Rusijo. Sedaj se je prepričal, da z Bismarckom ni brez Bismarcka niso mogoče take razmere. Zato bi se mi ne začudili, ko bi brzjav naznanil, da je cesar Viljem zopet poklical v službo Bismarcka in mu izročil vnanje ministerstvo.

Nada naša v bodočnosti.

Dolgo je trajalo, predno smo gledé šolstva otresli nemško jerobstvo. Ni še dolgo, ko se je izobrazba poudarjala kot privilegij nemških šol; ako se je Slovenec hotel izobraževati, prisiljen je bil,

LISTEK.

O srednjeveških božjih sodbah.

(Sestavil Josip Benkovič.)

(Dalje.)

IV. Skušnja s posvečenim kruhom ali grizljejem. Med sv. mašo je blagoslovil mašnik kruh in navadno tudi košček sira, katere je potem podal dotičniku. Ako se je grizljeje ustavil v grlu, bilo je to znak krivde, ako pa ga je krivičnik lahko požrl, ménili so, da bo radi tega umrl. S temi božjimi sodbami so hoteli najbolj odkriti skrivne tatvine. Po starem obredniku se je obrnil mašnik med sv. mašo, in sicer pred „Očenašem“, blagoslovivši kruh in sir, k obdolženi osebi in je govoril sledečo zaroto: „Rotim te, človek, po Očetu, Sinu in sv. Duhu, po strašni sodbi, po štirih evangelistih, dvanajstih apostolih, prerokih in štiriindvajsetih starostah, ki vsak dan molijo Boga; rotim te v imenu Zveličarjevem, ki je svoje roke razpel za nas na sv. križ, rotim te v imenu Gospodovem, da ne povziješ onega grizljeja brez vzdihovanja in joku, brez bolečin in solzâ, ako nisi preje priznal svoje krivde“ itd. Med to molitvijo so stali obdolženci pred altarjem, in nekdo jih je nadzoroval, da niso varali sodnikov. Ta božja sodba je bila zeló redka.

V. Ognjena božja sodba ali poskušnja v ognju je bila trojne vrste, ker so rabili v to ali razbeljeno železo, ali žareče oglje, ali plameneč ogenj. Prva skušnja, z razbeljenim železom, je bila zopet dvojna: nekateri so morali táko železo nekaj časa na rokah nositi, drugi pa, navadno vitezi, so vtaknili roko v razbeljeno železno rokavico. Često je moral kdo korakati z bosimi nogami čez devet do dvanajst razbeljenih lemežev. Te skušnje so se izvrševale ali v cerkvi ali poleg cerkve; pred vsako skušnjo je čital duhovnik sv. mašo in prosil Boga, naj kaznuje greh in brani nedolžnost. Ako je kdo nosil železo ali čeznj korakal, zavezali so mu roke, oziroma noge, ter zapečatili in jih v treh dneh zopet odvezali in sodnijsko preiskali. Ako je bil dotičnik nepokvarjen, bil je otet, ako pa je imel rane, bil je kaznovan.

Ta skušnja je bila zeló stara in zeló razširjena. Tako se je očistila Riharda, soproga cesarja Karola III., sumnje prešeštva s tem, da je nosila v rokah razbeljeno železo.

Popon, apostol Dancev, je neverne prebivalca s tem prepričal o božanstvu krščanske vere, da je svojo roko do komolca vtaknil v razbeljeno rokavico in jo potem dalj časa nesel ter jo slednjič zagnal k nogam kralja Suenona. Prisotni Danci so se dali takoj krstiti ter so mesto dvoboja vpeljali to skušnjo.

Čez razbeljene lemeže je nepoškodovana hodila sv. Kunigunda, soproga cesarja sv. Henrika I., ker

so jo obdolžili prešeštva. Isto skušnjo je srečno pretrpela sv. Ema, mati angleškega kralja sv. Edvarda „spoznovalca“.

Ognjeno skušnjo z žarečim ogljem so trpeli s tem, da so korakali bosi čez žrjavico ali morali to v obleki dalj časa brez poškodovanja nositi. V petem stoletju je spričal trevirski škof sv. Brikcij, katerega so obdolžili sramotnega čina, svojo nedolžnost s tem, da je napolnil svojo obleko z žrjavico in tako korakal skozi celo mesto.

Pogosto se je izvršila ognjena skušnja s tem, da je moral obdolženi človek korakati skozi plameneč ogenj, opravljen z lahкими oblačili in z bosimi nogami. Šel je ali skozi grmado, ali pa med dvema gorečima skladoma, ki sta stala blizu drug poleg drugega.

Florenškega škofa Petra so obdolžili pri papežu Aleksandru II. simonije. Ker je v Florenciji navstal razkol, sklical je papež l. 1063. zbor v Rim, h kateremu se je sešlo nad sto škofov, ki so bili večinoma zavezniki onega Petra. Opat samostana Vallambrosa, sv. Janez Gualbert, je poslal svoje poslanca k zboru, ki so očitno imenovali Petra simonista, in se ponudili, da spričajo to v ognju, ako treba. Na njih strani je stal arhidijakon Hildebrand, poznejši slavni Gregor VII. Ker pa zbrani škofje niso hoteli niti Petra obsoditi, niti ponudbe menihov vsprejeti, temveč so se zadovoljili z novo prepovedjo simonije,

potikati se nekoliko let po pripravniških nemških šolah. Priučivši se torej nekoliko tujemu jeziku, stoprav potem mogel je vstopiti v srednje šole, kjer je čakalo njega duhamorno vbijanje, kjer se mu je bilo še boriti s tujim jezikom.

Železnim naporom in potrpežljivosti požrtvovalnih mož se je posrečilo pridobiti vsaj slovenske paralelke; a tudi po drugih slovenskih pokrajinskih kaže v tem oziru na bolje. Kako visokoleteče nadeje v bodočnosti navdajejo srce vsacega Slovenca! Slovenske šole imajo vzgajati narodu pravne značaje, državi vrle državljane, domovini zveste sinove, zagovornike prava in resnice, ljubeče ljud, iz kojega so pošli, in spoštuječe rodno zemljo, posvečeno potom in krvi prednikov. Da, iz teh šol pohajati imajo možje, koji bi probujali narod naš iz nezavednega spanja in mu zažigali luč prave krščanske omike. Zlasti v poslednjem oziru imajo biti slovenske šole pravi rešenik našemu ljudstvu

Nismo še popolnoma dosegli svojega cilja, dasi se mladež naša vzgaja in poučuje za silo v domačem jeziku. Žal, da stopajo v našem javnem življenju pojavi na površje, koji vzbujajo v nas strah in malosrčnost glede bodočnosti, kakor nam slika naš dopisnik iz Vipave nedostojne dogodbe nekaterih slovenskih višjih dijakov.

„Smelo trdim,“ — pisal je naš dopisnik, — „da se mladenič, koji vstopi v gimnazijo, in vzgojen v krščanskem duhu, moralno popolnoma pokvari, in ako ne na gimnaziji, gotovo tedaj na — vseučilišču! Pri dijaških veseljah slavi se kot stember bodočega našega napredka, kot prihodnji voditelji na vseh potih“

Cloveku se dozdeva, da vzrok sedanjega mišljenja med našo učeco se mladino ni samo neverški duh, koji veje dandanes po visokih šolah, temveč, da se to mišljenje izcimuje in pripravlja na srednjih šolah, in kakor na visokih, tako na srednjih učiliščih pospešuje in goji ta neumestna literatura za mladež. Po visokih šolah se često vcepljajo dijaštvu blodni nazori. Mi ne pretiravamo. Pomislimo, kako često se čitajo pritožbe, da mnogi učenjaki širijo med dijaštvom nazore, da se véda protivi veri. In vendar ni možno, da bi vera ovirala napredek véd. Marsikak slaven učenjak dokazal je dejanski, da ni nedoumja med vero in védo, med cerkvijo in izobraženostjo, temveč, da se vera in negovanje vednostij podpirate prijateljski in vzajemno.

Prav lahko nas zgodovina pouči in skušnja o neobhodnosti vere. Angleški zgodovinar Macanley, dasi protestant, priznava tako-le: „Prve kraljevske rodbine vidimo v čudnem svitu, če jih primerjamo z vrsto papežev. Razbile so se države, papeštvo pa vstaja in ne razpada, zapuščajoč za seboj razvaline minolih časov, temveč je polno življenja in mladeniške moči. Ni v naši dóbi se ne more soditi, da se bliža konec dolgemu vladanju sv. cerkve. In če je katoliška cerkev videla vsakoršne vladne in državne prevrate, kako so se ti vršili, vendar ne more reči,

razkola ni bilo konec. Radi tega se je duhovščina, želeča mir v škofiji, podala v imenovani samostan, naj spričajo menihi svojo trditev (l. 1067.).

Med tem, ko so menihi prepevali psalme in litanije, nagrmadili so ljudje dva sklada; vsak je bil 10 čevljev dolg, pet čevljev širok in štiri čevlje visok. Med obema je ostal prostor eden komolec širok, ki je bil s suhim lesom pomosten. Opat Janez je vrgel kocke, in zvadljan je bil menih Peter, svet mož, ki je začel samostansko življenje s tem, da je živino pasel. Takoj se je jel pripravljati za sv. mašo. Pri „Agnus Dei“ so zapalili sklade. Štirje menihi so stopili na pozorišče, prvi s sv. razpelom, drugi z blagoslovljeno vodo, tretji z dvanajstimi gorečimi svečami in četrti z napolnjeno kadilnico. Zagledavši je jeli so vsi na glas klicati: „Kyrie eleison“.

Menih Peter je med tem končal mašo. Vso mašno obleko obdržal na sebi, le plašč odložil. Potem prime križ in koraka med menihi, ki pojó litanije, k gorečim skladom. Ljudstvo, s strahom pričakujoč izvršitve, moli na glas. Množica umolkne, opat prečita vzrok, zakaj se vrši ta skušnja: „Bratje in sestre! Prevzeli smo to delo, Bog nam je pričal za vaš dušni blagor, da se poslej varujete simonije, ki že povsod vlada“ itd.

Med tem se je že plamen visoko dvigal, in srednja ulica je že tako žarela, da bi se mogle noge do členkov pogrezniti v žrjavico. Nad 3000 ljudi je

za ni določeno, da bode videla konec teh držav in vlad.“

Površne študije so vzrok, da se materijalistički duh, prazen vzvišenih idej, razširja v obče med razumnostjo in dijaštvom. Toda ta smer, žal, ne guje se že na pripravniških šolah. Že po srednjih šolah dela se vedoma ali slepo včasih, da se zatró verski in nramni čuti v srcih mladine. Najbolj pa še materijalističko smer med našo mladežjo živi literatura. Literatura, koja ima namen, razširjati dobro, pravo in lepo, prizadeva si, iz mladine naše storiti novodobne pagane, predstavljajoč ji sv. cerkev, osobito pa njene duhovnike, kot ničemurnike in največje ljudske škodljivce.

Brezverski spisi uplivajo na razum, spolzle pesni in ostudni nemški romani ostrupljajo nedolžna mlada srca. O črtu se pripoveduje, če se ne more kam sam vriniti, pa pošlje tja — babo, in poslal jo je baš te dni v osebi nemške pisateljice Viljemine pl. Hillere, koja je na svetlo izdala roman pod imenom „Am Kreuz“. Ta neslanost je najpodlejšje razžaljenje ammergavskih glediških igralcev in je roganje Bogu. Roman je nasičen s pohotnostjo in je — glej: „Magazin für die Literatur des In- und Auslandes“ — sramota za ženski spol. Kar je bilo torej pradedom našim najdražje, izpostavlja se frivolnemu zasramovanju. Razbrzdana pohotnost in strast je najvišji idejal nekaterim ljudem, roj življenja, v kojega hoté speljati nedolžne mladostne duše.

Gorjé, gorjé mladini, koja bi verjela krivim prorokom in svojega duha napajala s takim strupom in se tem načinom pripravljala za boj v življenju. Oj, kako pogubno uplivajo oni spisi, kako mnogi ginejo duševno, prej nego se temeljito razvije njih duh in um, vse svoje življenje ne pridejo iz te smeri, v kojoj je bil duh njih zapeljan v mladosti.

Bode-li imela vzgoja mladine po šolah tak uspeh, kaka bodočnost za nas! V kak rod vrasča taka mladež? Iz mladega naraščaja, koje je zgubilo vero in nramnost, pohajajo: anarhisti, nihilisti in slični ljudje prekucijskih načel, koji izpodkopavajo ves družbinski red. In káki ljudje so to? Za kakim ciljem se drvé?

Narod naš je, hvala Bogu, doslej še večinoma nepopačen in veren. Vera in nramnost krščanska sta mu solnce, v čegar toploti in luči se razcvita in dal Bog, procvitati ne prestane.

Nadejajmo se, da naše razumnike prešine pravi slovenski duh. Narod naš, v primeri z drugimi tako maloštevilen, bode se ohranil samo z osvedočenimi duševnimi močmi. V mladini je bodočnost naša; radi tega je slovenska mladež dolžna krepiti se z védo in krščanskim trdnim prepričanjem, da se narod naš ohrani v vrtincu svetovnih dogodjajev, v kojem se samo narodi ko jeklo trdi, a tudi ko jeklo prožni mogó vzdržati. To izvrševati in spolnovati je sveta dolžnost slovenskega razumnštva, to od njega pričakuje narod!

z jokajočimi očmi gledalo, kaj bode. Menih Peter vzdihne: „Gospod Jezus Kristus! tvoje usmiljenje prosim, da mi prideš na pomoč v tej strašni sodbi. Ako si je škof Peter kupil stolico po simoniji, ohrani me vsakega poškodovanja, kakor si ohranil nekđaj tri mladeniče v ognjeni peči“. Po slovesnem „Amen“ in na vprašanje, koliko časa naj se mudi menih v oguji, odgovorí ljudstvo, da zadoščuje, ako koraka skozi plamen.

Duhovniki so se poljubili in menih Peter, prekrizavši se in oči vpiraje v razpelo, katero je nosil v roki, stopil je v ogenj bos in počasi korakal čez žrjavico. Za nekaj časa se je skríl očem gledalcev ker so ga plameni zakrili, a kmalu se je zopet prikazal in stopil na prosto — nepoškodovan; niti las na glavi se mu ni zasmodil. On sam je potem pripovedoval, da je pri izhodu iz ognja opazil, da je izgubil manipel. Vrnil se je in pobral nepokvarjeno delo. Ko se je prikazal iz ognja, vsulo se je ljudstvo prednj ter mu poljubovalo noge in obleko. Duhovniki pa so prepevali Bogu hvalo in veselja jokali. Ko je papež Aleksander slišal o tem čudežnem dogodku, odstavil je škofa Petra. Ta pa je očitno priznal svoj greh ter stopil v samostan Vallambrosa. Menih Peter pa, ki je dobil poslej priimek „igneus“ ali „ingnitus“ (ognjeni mož), postal je opat v samostanu, in papež Gregor VII. ga je imenoval za kardinala in škofa v Albanu. (Konec sledí.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. septembra.

Notranje dežele:

Nizjavstrijski deželni zbor. Volitve v nizjavstrijski deželni zbor se bodo vršile koncem meseca septembra in v začetku oktobra. V vseh treh skupinah je živahno agitovanje, in težko je že zdaj soditi, katera stranka bode prodrla z večino. Odločilno bode vsekako glasovanje veleposestva, katero ima na razpolaganje petnajst mandatov. Odbor konservativcev kakor tudi liberalcev se snide v teku tega meseca, da se posvetujejo o volilnih pripravah.

Nov dunajski list. Dopisnik nekemu poljskemu listu poroča, da se namerava osnovati na Dunaji velik časnik, ki bode imel namen, pospeševati vzajemnost slovansko. Nameravani list bode neki vsak dan izhajal.

Lienbacher. Da je več življenja v notranji politiki, poiskal je Lienbacher nekaj zasebnih pisem ter objavil v svojem listu „Polit. Fragmente“. S temi pismi hoče dokazati, da so drugi solnograški konservativci zakrivali prepričanje, da je avtonomist pa ne federalist, da je katolik, a ne klerikalec, da želi narodno enakopravnost pa tudi nemški državni jezik; naposled prizna, da mu je češko državno pravo neznano. Levičarji imajo vsled te objave svoje veselje.

Volitve na Koroškem. Minolo soboto so se vršile volitve za deželni zbor v skupini veleposestva. Izvoljeni so: Baron Aichelburg, Anton Elbl, dr. Erwein, grof Anton Goëss, grof Zeno Goëss, dr. Luggin, vitez Moro, Pavel Mühlbacher, knez Orsini-Rosenberg, dr. Ubl. Volilcev šteje veleposestvo 110; volitve se jih je vdeležilo 70, torej vtegnejo konservativci imeti do 40 glasov.

Vnanje države.

Srbija. V radikalnih krogih se pojavlja globoka mrznja proti Rusiji. Minister Gruic se je neki proti nekemu diplomatskemu zastopniku izrazil, da Rusija vedno zahteva, da bi se jej streglo in ugačalo njenim željam, sama pa noče drugi državi ničesar stori. Rusiji na ljubo se je Srbija z vsemi svojimi sosedi takorekó sprla, vendar jej Rusija za to ni pomagala, da bi le nekaj dosegla v vnanji politiki. Tako jej ni zadostila turška vlada usmrčenja srbskega konzula v Prištini, kar bi se bilo lahko zgodilo, ko bi se bila pognala Rusija za srbsko zahtevanje pri turški vladi. Z ozirom na imenovanje bolgarskih škofov v Macedoniji prizadeval si je ekomenski patrijarh mnogo bolj, kakor ruski poslanik Nelidov. In vendar je ta zadeva prevažna za prihodnjo srbsko politiko.

Nemčija. V kaki razmeri je knez Bismarck s cesarjem Viljemom I., poroča „Frankfurter Ztg.“ to-le: Ker so prišle zopet na dnevni red razmere med knezom Bismarckom in cesarjem Viljemom I., opomniti je treba, da je kancelar dobro vedel, kako občutljiv je nemški cesar. Tako je pripovedoval rad v ožjih krogih ta-le dogodek: „V francoski vojni sta sedela kralj in Bismarck drug poleg drugega v vagonu. Ko se je ustavil vlak na neki postaji, slišala sta kralj in Bismarck glasno nemško razgovarjanje s perona. Govorilo se je, da so nemške čete prodrle do nekega določenega mesta, in nekdo je glasno zaklical: „Da, Bismarckovi so prišli.“ Takoj je vprašal kralj: „Kaj mislijo tukaj zunaj ljudje?“ Bismarck se je pa tako delal, kakor da ne bi bil razumel. Na to sta oba nekoliko pomolčala. Kmalu pa izpregovoril zopet kralj in reče: „Narod naj bi vendar vedel, da so čete moje, ne pa Vaše.“ Od tedaj se pa kancelar neki večkrat spomni Bismarckovcev. — Iz Berolina se poroča 2. t. m.: Povodom današnje obletnice vojne pri Sedanu so bila tukaj vsa javna in mnoga zasebna poslopja okrašena z zastavami. V šolah so se vršile slovesnosti in tudi po cestah je bilo lahko videti slavnostni dan. Iz mestne hiše je zadonela popoldne godba, zvečer je bila mestna hiša umetno razsvetljena, kakor tudi mnoge ulice.

Italija. Pariški „Gaulois“ objavlja naslednje stavke iz nekega pogovora z Nicotero: „Ali ménite, da bode Crispi kmalu padel?“ — „Po mojem mnenju kmalu.“ — „Ménite-li, da se bodo kmalu vršile volitve?“ — „Da. Radikalci se bodo vzdignili, Mi vsi se bomo vzdignili proti možu, katerega imamo za nesrečo Italije.“ — „Ali mislite, da se utegneta Francija in Italija v resnici približati?“ — „Bržkone; in sicer se bo to zgodilo v gospodarstvenem interesu Italije.“ — „Ali se je trodržavna zveza obnovila?“ — „Kakor bi jaz mislil, ni se obnovila. Kralj lahko stori, kar je v interesu italijanske dežele; vendar pa ménim, da bode kralj počakal izida prihodnjih volitev.“ — „Ali ménite, da je prihodnost italijanski kraljevi družini zagotovljena?“ — „Da, Italija more obstati le kot monarhija.“ — „Ali mislite, da se bode približal Vatikanu Kvirinalu?“ — „Nikakor ne; zakaj dokler bode v italijanski politiki vplival Crispi in njegova načela, ne more se vsled Crispijeve politike popačena Italija povzdigniti v nramnem zmislu. Crispi mora pasti, to je moje trdno prepričanje, zakaj Italija ne more obnemagati po Crispijevem popačenju.“

Afrika. Poročalo se je že, da je sultan sausbarski izdal naredbe proti suženstvu. Ob jednom

se je zagotavljalo, da so te naredbe vzbudile veliko nejevoljo v Arabcih, kateri so se največ bavili s suženjstvom. Ker se nejevolja vedno širi, namerava šulhan razveljaviti prepoved z ozirom na trgovino s sužnji. Vendar se to brzkone ne bode zgodilo, zakaj zdaj ima Anglija pokroviteljstvo čez Sansibar in bo gotovo skrbela, da stori konec nečloveški trgovini s sužnji.

Srednja Amerika. Iz Guatemale prihajajo poročila, da je 1. t. m. napala hči generala Barundia tamošnjega zastopnika Združenih držav, Miznerja. Zastopnik Mizner je sedel v svojej delavni sobi, ko stopi k njemu imenovana deklica ter mu očita, da je kriv smrti njenega očeta. Pri teh besedah je sprožila nanj revolver, toda svoj cilj je zgrešila. Predrzno hudodelnico so deli pod ključ.

Izvirni dopisi.

Z Vranskega, 2. septembra. Zadnje lastovke zapustile so naše kraje — in z njimi odpotoval je tudi kobilar, odpotovala je penica; odpotovale so vse one ptičice, ki so nam bile vsako jutro in ves dan v prisrčno veselje. Tudi kukavica je odšla; samo škoda je, da ta zvita ptičica vsako leto preveč izrodov zapušča. „Slovenski Narod“ prinesel je te dni iz Št. Jurija ob Taboru dopis o tamošnjem bralnem društvu. — Bralna društva so velikega pomena. Kako pa naj boče berilo? — Po mnenji onega dopisnika v „Narodu“ je vse lepo; mi pa sodimo, da je ono pođetje obžalovanja vredno. — Ste to rodoljubi, ki s psokami zanikavate narodno stvar? — Ste-li domoljubi, ki grđite s takimi napadi domača tla?

Duhovnja St. Jurška bila je od nekdej vrlo vzgledna v narodnem oziru; toda, Bogu bodi pofoženo, vgnezdilo se je tudi tam precejšnje število kukavic, katere preslepljajo verne domačine. Mladi dopisnik, zapomni si neovržno resnico, da ravno prečastita duhovščina je pri nas in vsepovsodi pravi vzor rodoljubja — in če se ne motim, da dandanes ni kraja na slovenski zemlji, kjer ne bi gospodi duhovniki v priznani miroljubnosti širili narodno zavest na podlagi krščanstva. — Te ni sram, ker mečeš petarde proti velečastitemu gospodu kapelanu z besedico „nebudigatreba“?

Ljubi Bog, jo-li ta prijazni in spoštljivi gospod tujec na domačih tleh? Seveda bi se lahko in to tudi resnično spodtkali nad „tetko“ in nad umazanim „Brusom“, katera tudi vas dovolj nasitila ne bodeta. To je lice bralnega društva v Št. Juriju ob Taboru na Štajerskem. Resnica pa ostane: „Jajce več od pute vé.“

Z Dunaja, 1. septembra. (Nove tarife za vožnjo po južni železnici.) Z današnjim dnem vpeljala je tudi južna železnica na svojih avstrijskih progah znižane vožnje tarife za osebne vožnje. Vzemimo glavno progó: Dunaj-Trst. Vsa proga je dolga 596 kilometrov in se deli v tri pasove (zonen). Prvi pas sega do 300 reci tristo kilom. t. j. od Dunaja do Maribora, drugi od 301 do 450, torej od Maribora oziroma Dunaja do Borovnice, oziroma Ljubljane, tretji od 450 nadalje t. j. do Trsta, ali sploh do vsake druge konečne postaje, katera je od Dunaja čez 450 km. oddaljena. Cene so: Od Dunaja do Maribora naglič in kurir I. razred 17-25 kr. II. 12-95, III. 8-65; za poštne vlake: I. 14-80, II. 10-80, III. 7-20; za mešanec: II. 7-60, III. 4-80. Od Dunaja do Ljubljane naglič: I. 24-10, II. 18-10, III. 12-15; pošta: I. 20-10, II. 15-15, III. 10-10; mešanec: II. 10-65, III. 6-80. Od Dunaja do Trsta naglič: I. 28-90, II. 21-70, III. 14-55; pošta: I. 24-15, II. 18-10, III. 12-15; mešanec: II. 12-90, III. 8-30. Prosta prtljaga ostane kakor do sedaj tako tudi nadalje za cel vožnji list 25 kg., za polovico 12 kg. Iz tega sledi: Na krajše oddaljenosti je cena jako malo znižana, na daljše n. pr. iz Trsta na Dunaj pa skoraj prav tako, kakor na državnih železnicah. Kdor pa vlačí s saboj prtljago, vozil se bode na večje daljave po južni železnici ceneje nego po državni, ker ga ondi prtljaga mnogo stane, tukaj se mu je pa 25 kg. odbije na vsak celoten vožnji list. Na drobno znaša nova tarifa za osebo in za vsak kilometer v I. pasu za naglič: I. razred 5 700 kr., II. 4-272, III. 2-844; za pošto: I. 4-75, II. 3-56, III. 2-37; za mešanec: II. 2-50, III. 1-58. V drugem pasu za naglič: I. 4-560, II. 3-420, III. 2-280; za pošto: I. 3-80, II. 2-85, III. 1-90; za mešanec: II. 2-00, III. 1-30. V III. pasu za naglič: I. 3-240, II. 2-400, III. 1-62; pošta: I. 2-70, II. 2-00, III. 1-35; mešanec: II. 1-50, III. 1-00 kr. za vsak kilometer. K tem prvotnim cenam všteje se še postavna kolekovina. Tarife so izračunjene v okroglem številu ali pa na

pet tako, da se jednice, ki so nižje kakor pet, znižajo na ničlo, one pa ki so višje nego pet, znižajo na pet, n. pr. 2 gld. 34 kr. se zniža na 2 gld. 30 kr. in 2 gld. 37 kr. pa na 2 gld. 35 kr. itd. Po ogrskih progah južne železnice ne velja ta znižana cena, temveč so ondi vpeljane tarife, katerim je jednotna podloga tarifa tukajšnjega I. pasa za kakoršne-koli daljave. K tem pride pa še transportni davek in pa kolekovina.

Dnevne novice.

(Nemškím Celjanom.) Odbor „Celjskega Sokola“ je objavil naslednji poziv na nemške Celjane: „Novo telovadno društvo „Celjski Sokol“ ima dné 7. in 8. septembra t. l. v mestu Celju in okolici svojo ustanovno slavnost, h kateri pričakujemo mnogo góstov s Spodnjega Štajerja in sosednih kronovin. Od neke strani pa skušajo tej slavnosti podtkati izzivljajoč in nemško prebivalstvo sramoteč namen; pričeli so strastno agitacijo proti slavnosti ter pretili celó z napadi. Temu nasproti pa izjavlja odbor, da društvo „Celjski Sokol“, kakor tudi vdeleženci, vsi iz omikanih krogov, nimajo nebenege izzivljajočega namena. Odbor tudi smatra za svojo dolžnost, da povabi večino celjskega prebivalstva, ki obsoja hujškanje proti slavnosti in društvu, naj bi v svojih krogih delalo na to, da se zabranijo vsi dogodki, ki bi utegnili škoditi dobremu imenu lepega mesta ob Savinji, katero je vsem jednako pri srcu. Tujei ne smejo zapustiti mesta z zavestjo, da je Celjé negoštoljubno in da tujec ni varen pred napadi. Prepričani smo, če trezni in mirni ljudje porabijo svoj vpliv, da bodo slavnosti na čast mestu in korist njega prebivalstvu.“

(Imenovanja.) Okrajni glavar v Mariboru Viktor baron Hein je imenovan za svetovalca pri graškem namestništvu. Konceptni praktikant pri graškem namestništvu Rudolf baron Apfaltrern je imenovan za začasnega koncipista, pravni praktikant pri deželnem sodišču v Ljubljani Viktor Ahazhizh je imenovan za avskultanta na Kranjskem.

(Pogreb) bogoslovca N. Požeka bode jutri ob 4. uri popoldne iz „Marijanišča“.

(Program sokolske slavnosti v Celji) dné 7. in 8. septembra: I. 1. Dné 7. septembra med 8. in 9. uro dopoldne slavnosten sprejem in pozdrav došlih društev in góstov s Hrvatskega, Kranjskega in Primorja pri posebnem vlakú na kolodvoru. 2. Odhod v hótél g. R. Koscherja „Pri belem volú“, zajutrek, odkazovanje stanovanj po mestu in okolici, zbiranje v hótelu „Pri belem volú“ in sprejem iz severnih krajev došlih društev in góstov. 3. Ob polu 11. uri dopoldne odhod eventualno v sprevedu z zastavami in godbo k Sv. Jožefu, kjer bode slovesna sv. maša s petjem; po maši povrat z malim odmorom v restavraciji g. Simona Kukca, opoldne prihod v mesto. 4. Ob 1. uri popoldne slavnostni banket „Pri belem volú“, pri katerem svira vojaška godba. 5. Ob polu 4. uri popoldne odhod eventualno v sprevedu z zastavami do restavracije gosp. Simona Kukca. 6. Javna telovadba raznih sokolskih društev, veliki koncert vojaške godbe, tamburašev in pevcev po posebnem programu, ki se bode dobival pri koncertu. 7. Ob polu 9. uri zvečer veliki ples v prostorih narodne čitalnice celjske („Hótél Strauss“), pri katerej svira oddelek vojaške godbe. — Ob jednom nadaljuje se koncert v restavraciji g. Simona Kukca. — II. 1. Dné 8. septembra med 9.—10. uro dopoldne prosto zbiranje v restavraciji gosp. Simona Kukca, ob 10. uri dopoldne odhod na Stari grad, ob polu 12. uri povrat v mesto, kjer je prosti obed v raznih gostilnah. 2. Točno ob polu 2. uri popoldne zbiranje in odhod do gostilne „Pri zamorcu“, od tam na vozéh do Žalca. 3. Slavnostni sprejem v trgu Žalec. 4. Velika ljudska veselica z javno telovadbo raznih sokolskih društev, s sodelovanjem vojaške godbe, tamburašev, pevcev raznih pevskih društev, kolesarjev itd. po posebnem programu, ki se bode dobival pri veselici. 5. Zvečer povrat v mesto v hótél „Pri belem volú“, tukaj prosta zabava z vojaško godbo, petjem itd. — Slavnostne karte za vstop k vsem točkam slavnosti veljajo za „Sokole“ in pevce 50 kr., za druge posameznike 1 gld. 20 kr. in za rodbine 1 gld. 80 kr. — Brez slavnostne karte veljá: Vstopnica k velikemu koncertu za posamezne 50 kr., za rodbine 1 gld. — „Sokoli“ in pevci so prosti. Vstopnina k sijajnemu plesu 1 gld. — Vstopnina k ljudski veselici 30 kr.

(Premovanje konj v Bledu) vršilo se je včera v komisiji so bili g. stotnik Hanslick, podpredsednik c. kr. kmetijske družbe g. J. Seunig in g. vodja Fr. Povše. Pripeljali so 17 kobil z žrebeti, 15 tri- in štiriletnih brejih kobil in 22 eno- in dveletnih žrebet. Premije so dobili, in sicer za kobile z žrebeti: Fr. Stroj iz Dvorske Vasi 40 gl., J. Gogola iz Lesc 25 gld., Tomaž Prešern iz Lesc 20 gld., Anton Papler iz Vrbnja 20 gl., Terezija Avsenek iz Zgoše 15 gld.; J. Kleindienst iz Gorice, M. Zupan iz Zaspega in J. Verderber iz Bleda vsak po eno srebrno državno svetinjo. Za breje kobile: Anton Meršol iz Hraš 30 gld., Fr. Valand iz Lesc 20 gld., J. Zupan iz Smokuč 15 gld.; A. Pohar iz Polč in J. Valand iz Hlebcev vsak eno srebrno svetinjo. Za žrebeta: Anton Keržišnik iz Žerovnice, Mat. Marolt iz Dvorske Vasi in J. Avsenik iz Zgoše po 10 gld.; Fr. Stroj iz Dvorske Vasi, Miha Justin iz Podgore in Fr. Homan iz Radovljice vsak eno srebrno državno svetinjo.

(Vojaške vaje.) Korní poveljnik vojvoda Virtemberski se je danes zopet pripeljal v Ljubljano k zadnjim vojaškim vajam, ki se vrše danes in jutri od Kamnika proti Kranju. V soboto so vaje končane.

(Deželna razstava v Gradcu.) Odbor štajerske deželne razstave je določil podpredsednika c. kr. kmetijske družbe kranjske, g. Josipa Seunigá, za razsojevalca pri razstavi živine.

(Koledar družbe sv. Mohorja.) Z Gorenjskega nam piše večleten ud družbe sv. Mohorja, da bi on jako pogrešal imenik v Koledarju, ker mu je kot obrtniku že večkrat koristil. Tudi njegovi sotržani, kakor nam zatrjuje, pogrešali bi imenik. — Ker smo v našem listu sprožili to vprašanje, dolžnost nam je, da objavljamo raznotere glasove o tem.

(Poseben vlak) v Gorico in na sv. Goro z znižano ceno odide iz Ljubljane v soboto dné 13ega septembra. Znižane cene so tudi za postaje od Celja do Ljubljane in od Trsta do Nabrežine. Več v današnjem inseratu.

(Odbor bralnega društva v Trziču) je prosil c. kr. glavarstvo v Kranju, da dovoli o priliki veselice dné 7. t. m. vhod društev z zastavami. Okr. glavarstvo je ustreglo prošnji. Nasprotniki pa so nekda hoteli to zabraniti, nabrali nekaj podpisov in se pritožili na višjem mestu. Upamo, da brez uspeha.

(Okrajna bolniška blagajnica ljubljanska) ima svojo pisarno od 4. dné septembra t. l. na sv. Petra cesti št. 9 v I. nadstropji v hiši K. Počivalnika.

(Vabilo) k slavnostni besedi čitalnice v Planini v dan 8. septembra v proslavo Miroslava Vilharja. Vspored: 1. M. Vilhar: „Na jezeru“, mešan zbor; 2. Slavnostni govor; 3. M. Vilhar: „Ludmila“, deklamacija; 4. H. Sattner: „Nazaj v planinski raj!“ mešan zbor; 5. M. Vilhar: „Župan“, izvirna šalorigra v dveh delih; 6. Srečkanje. Med točkami svira postojinska godba. Po besedi prosta zabava. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Vstopnina 50 kr., za družine 1 gld. K obilni vdeležbi uljudno vabi vse častilce neumrljivega pesnika in skladatelja

odbor.

Raznoterosti.

— Kolera razsaja zdaj v Španiji, Arabiji in Egiptu. Poročila o koleri v Španiji se glasé neugodno. Bolezen se širi namreč v pokrajinah ležečih ob Sredozemskem morju, t. j. v Valenciji, Tortosi in Tarragoni. V provinciji Toledo se pojavlja kolera po pokrajinah ob reki Tajo; ljudje se bojé, da se ne bi razširila kolera do Aranjueza, ki leži pred vrati glavnega mesta. Ministerski predsednik je prosil kraljico in kraljevo družino, da naj podaljša svoje bivanje v baskiški provinciji, ko bi se utegnila prikazati kolera v Madridu. — Huje kakor v Španiji razgraja kolera v Arabiji. Od 20. avgusta naprej umrje vsak dan 250 ljudi z kolero. Ljudstvo se baje noče več zavarovati pred neizprosno morilko in vsa prizadevanja zdravnikov so brezuspešna. Pot od Djedde do Meke je strašna, zakaj pokrita je s trupli za kolero umrlih ljudi, ki čakajo, da jih kdo zagrebe. — Tudi čez Egipt je prišla ta nesreča. Za kolero umrje tukaj neki največ Turčinov.

— Ponarejeni rubini. Kakor pišejo „Times of India“, prodajajo se po Indiji, Kitaji in vseh vzhodnih deželah od stekla narejeni rubini, katere so evropski sleparji spravili v Birmo ter jih od tam pošiljajo na vse strani kot prave pravcate rubine. Barva ponarejenih rubinov je temno-rudeča.

— Odkritosrčnost. Dijak (piše očetu, da mu pošlje kaj denarja): „... Nikar ne misli, ljubi oče, da potrebujem ta denar, da bi poplačal dolg; moja častna beseda, da bodem potreboval zá-se, in na plačilo dolgov še ne mislim ne.“

— Windthorst je rekel na katoliškem shodu o Janssensu: Vzglede si vzemimo kardinala Newmanna; imejmo v čisljih prepričanje družin in zastopajmo odločno svoje stališče. Ob enem pa govorim nasprotnikom: Če ravnamo po vzgledu Newmannovem, zahtevamo isto od njih, kar imajo angleški katoliki. Ne more nam biti po volji, kar smo doživeli, da naši nasprotniki nas napadajo in naše običaje zaničujejo. Nečemo sicer jednako z enakim povračati, toda le pokazati jim hočemo, da so naši nauki po zgodovini in pameti pravi nauki. Ako menijo naši nasprotniki, da nam tu ali tam iz zgodovine lahko kaj očitajo, storimo jim tudi lahko kaj, kar bi jih hudo zadelo, zakaj tudi mi smo brali zgodovino. Jaz le kličem tem ljudem, da naj beró zgodovino Janssenovo. Toda na to navadno ne dobim odgovora, zakaj iz nje so marsikaj izvedeli, kar so bili vže pozabili. Ravno prihodnje dni bomo razpravljali, kako naj se branimo proti tem napadom, pač nikoli kakor sovražniki, marveč spravljivo, mirno in poučljivo, toda brez vsakega strahu.

— Zatiranje tulenjev (morskih psov) je ob danskem obrežju vedno živahnejše, zakaj dansko ribarsko društvo je razpisalo vlani na vsacega ubitega tulenja tri krone. Morski psi končajo namreč mnogo rib; preiskava je pokazala, da je bilo tamkaj najmanj rib, kjer so zasledovali ribiči tulenje.

Telegrami.

Dunaj, 4. septembra. Avstrijsko-ogrška banka je povišala obresti za pol odstotka.

Praga, 3. septembra. Od jutraj so pod vodo nižje ležeče mesto in nižje ležeči predkraji. Ljudje so se morali seliti iz hiš. Ponton s pijonirji se je zvrnil. Do sedaj pogrešajo šest mož. Voda še zmirom narašča. Dež lije neprenehoma.

Praga, 4. septembra. Trije oboki z velikanskimi sohami kamenitega mostu so se sesuli. Ljudje beže pred naraščajočo vodo na strehe. Čuje se tudi, da poka zidano obrežje pri češkem narodnem gledališču; pri Trebonji se je razpočil násip velikega ribnika.

Krnov, 4. septembra. Vsled vednega deževja ste izstopili Zlata Opava in Črna Opava. Mesto deloma pod vodo, katera še vedno narašča.

Tešin, 4. septembra. Vsled neprenehane deževanja ni bilo danes vojaških vaj. Cesar si je ogledal v Tešinu zbrane čete. Včerajšnja serenada pevskih društev Tešina in okolice je bila vsled dežja v zaprtem prostoru. Cesar je izrekel presrečno zahvalo za ovacijo. Danes je razsvetljava mesta in bakljada.

Splet, 3. septembra. Sinoči je priplul angleški parnik „Surprise“ s cesarico Frederiko, ki potuje pod tujim imenom.

Linc, 3. septembra. V skupini veleposestva so bili konservativni kandidatije jednoglasno

izvoljeni v deželni zbor. Liberalna stranka se volitve ni vdeležila.

Monakovo, 3. septembra. Državni minister pl. Lutz je umrl danes popoldne.

Monakovo, 4. septembra. Vsled povodnji se posipljejo nasipi ob železnicah, promet je deloma ustavljen. V nižavah je odnesla voda vso žetev.

Rim, 9. septembra. Kakor poroča „Agenzia Stefani“ javlja se iz Peterburga, da bo ruski car v začetku oktobra obiskal sultana.

Carjigrad, 3. septembra. Armenski patrijarh je vzel svojo prošnjo, da bi bil odpuščen, nazaj za dva meseca ter pri tej priliki izrazil svoje upanje, da se do tedaj njegovi predlogi za preosnovo izvrše.

Novi Jork, 4. septembra. Štrajkujoči delavci na Panama-železnici ovirajo promet. Pretrgali so brzojavne žice ter so skušali šine odstraniti.

Umrli so:

2. septembra. Anton Omulec, umirovljeni paznik, 67 let, Tržaška cesta 26, emphysema.

Posebni vlak v GORICO in na SV. GORO

z znižano ceno odide iz LJUBLJANE j. kolodv. v soboto, dne 13. septembra 1890.

Vožnje cene znižane so tako, kot prej še nikoli. Iste so znižane tudi za postaje od Celja do Ljubljane in od Trsta do Nabrežine z uporabo navadnih poštnih vlakov, kakor je spodaj navedeno.

Vožnja cena do Gorice in nazaj				Vožnja cena do Gorice in nazaj							
Odhod poštnega vlaka iz		II. raz.		III. raz.		Odhod posebnega vlaka iz		II. raz.		III. raz.	
Celja	ob 1 uri 54 m.	9:40	6:45	Ljubljane	ob 7 uri — m.	6:65	4:30	Borovnice	7	5:85	3:80
Laškega	2	11	6:15	Borovnice	8	5:25	3:40	Logatec	8	4:85	3:15
Rimskih Toplic	2	23	6:—	Rakeca	8	4:30	2:75	Postojna	9	4:05	2:60
Zidanega Mesta	2	47	5:80	Prestraneka	9	3:90	2:50	Divča	10	3:50	2:20
Hrastnika	3	01	5:60	Sv. Petra	10	2:95	1:85	Gornjih Ležeč	10	2:65	1:65
Trbovelj	3	10	5:55	Divače	10	2:25	1:40	Sežane	11	1:75	1:10
Zagorja	3	19	5:45	Sežane	11	—	—	Proseka	11	—	—
Save	3	34	5:25	Nabrežine	11	—	—	Dohod v Gorico	1	—	—
Litije	3	47	5:10								
Kresnic	4	—	4:90								
Lazov	4	15	4:70								
Zaloga	4	27	4:50								
Dohod v Ljubljano	4	40	4:30								

Vožnja cena do Gorice in nazaj			
Odhod poštnega vlaka iz		III. razred	
Trsta	ob 9 uri — m.	1:90	1:20
Grinjana	9	1:75	1:10
Dohod v Nabrežino	9	—	—

Ob dohodu v Gorico je takoj odhod na sv. Goro, kjer bo slovesni vsprejem, potem litanije. Zvečer in istotako v nedeljo jutraj cerkvena opravila in slovesna velika sv. maša s pridigo, ob 2 uri popoldne péte litanije, slednjé slovesni spreved s petjem in nagovorom ob odhodu. — Povratna vožnja dovoljena je sicer do 26. septembra t. l. zvečer z vsakim osebnim vlakom (izvzemši brzovlak), vendar je **splošnje povratno potovanje dne 14. septembra ob 5 uri 17 minut popoldne iz Gorice, in ob 7 uri 11 minut iz Nabrežine, dohod v Ljubljano pa ob 11 uri 32 minut, na Zidani most ob 2 uri 20 m. in v Celje ob 3 uri 12 minut popoldne.** — Obiskovalci Trsta plačajo vožnjo od Nabrežine v Trst posebej. — Natančni vozni red je dobiti prej pri podpisnem, poslej pa pri odhodu vlaka. — Na povratni vožnji smejo udeleženci potovanja **dvakrat izstopiti**; iz-top se mora pa dotičnemu poslujočemu postajnemu uradniku naznaniti. — **Vožne karte** preskrbe naj si spošt. udeleženci pravočasno, da se morejo potrebne priprave točno vršiti, dobijo se skrajni čas v Ljubljani do petka, dne 12. septembra opoldne (zunaj Ljubljane pa do četrta, 11. septembra) v pisarni za potovanje gosp. JOSIP-A PAVLIN-a, v Ljubljani, Marijin trg šte. 1, kjer se dajo potrebna pojasnila in se odgovarja na vsa vprašanja. Tudi se ondi vsprejemajo razprodajalci listkov proti primerni odškodnini. — Na dan odhoda se vsprejem nikomur ne more zajamčiti. — Uvažujú tako nizko ceno vožnje, kakor prej še nikoli, se nadeja obilne udeležbe in vabi

Odbor za potovanje.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se v ljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, klineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

ltd. ltd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v oganji pozlatim in posebrim. Na blagovoljna vprašanja rado-voljno odgovarja. (52-36)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Zrela jabolka za mošt

kupoval bodem počenši koncem tega meseca. Točne ponudbe vsprejemam pa uže sedaj in napravljám veljavne pogodbe. (3-2)

V. H. Rohrmann v Ljubljani.

Vsled dobre letine na Nemškem in v Švici mo-goča je kupčija le — ako se mi zmerne cene stavijo.

OLJNATE BARVE

kositarških pušicah po pol in jeden kilo priporočá najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(87)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.